

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р 168/2023
27.09.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Иване Рађеновић, председника већа, Владиславе Милићевић и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у извршном поступку извршног повериоца АА из ..., чији је пуномоћник Иван Ћаловић, адвокат из ..., против извршног дужника ББ из ..., ради предаје детета, одлучујући о захтеву Основног суда у Пожеги за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари, у седници одржаној 27.09.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ Основни суд у Ужицу за поступање у предмету Основног суда у Пожеги Ипв И 42/23.

Образложење

Основни суд у Пожеги, судија Наташа Филиповић је, у прилогу акта Ипв И 42/23 од 11.06.2023. године доставио захтев за делегацију другог суда за поступање у предмету Основног суда у Пожеги Ипв И 42/23, који су му достављени ради одлучивања о приговору извршног дужника изјављеном против решења Основног суда у Пожеги И 28/23 од 12.05.2023. године. Образложио је да је након измене Годишњег распореда послова, судија Наташа Филиповић укључена у рад ИПВ већа, као члан већа уз судије Слађану Поповић и Биљану Чанчаревић, с обзиром да се судије Јован Илић и Душица Лечић, који су одређени за председника ИПВ већа изузимају у овим предметима. Како судија Биљана Чанчаревић нема сертификат за поступање у породичним односима у вези са малолетном децом (а што је и предмет конкретног извршења), то су као чланови већа остале судија Слађана Поповић и Наташа Филиповић, као председници већа, с тим што немају могућност формирања већа, будући да су остале судије и то: Милица Радовић која је поступала као судија за претходни поступак у кривичном предмету против ББ, овде извршног дужника, због чега не може поступати у овом поступку и судија Витомир Урошевић који ће тражити изузеће јер је извршни дужник био његов приправник. Председница суда је решењем председника Вишег суда у Ужицу изузета од поступања у предметима ББ. Имајући у виду наведено, сматра да су стекли услови из члана 62. став 1. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о захтеву суда за одређивање другог стварно надлежног суда, на основу члана 62. став 7. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11... 18/20), Врховни суд је нашао да је захтев основан.

Наиме, према одредби члана 62. став 1. ЗПП, прописано је да надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно

надлежни суд, ако је очигледно да ће тако лакше да се спроведе поступак или ако за то постоје други оправдани разлози, док је ставом 7. истог члана прописано да о захтеву надлежног суда првог степена из става 1. овог члана одлучује веће највишег суда одређене врсте.

Дакле, на основу ове одредбе може бити одређено поступање другог суда, али који је стварно надлежан за поступање у предмету, под условом да суд који је по закону месно надлежан, није у могућности да поступа у конкретном предмету (нужна делегација) или ако његово поступање није сврсисходно (сврсисходна делегација).

По налажењу Врховног суда у конкретном случају су испуњени услови из члана 62. ЗПП, односно постоје оправдани разлози за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари, с обзиром да разлози изнети у захтеву указују да постоје важни разлози за поступање пред другим стварно надлежним судом, због чега је и одлучено као у изреци.

**Председник већа – судија
Ивана Рађеновић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић